

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Anastasio imperatore, qui cum nouare quicquam in ecclesiæ statu noluerat, ecclesiæ tum plagis innumeris afflictæ sunt, tum complures ob id episcopi eiecti. Caput XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

à regno Alexandri Magni regnis Macedonum octingen-
tos & triginta duos annos, & menses itidem septem: à Ro-
ma condita, & regno Romuli, mille & quinquaginta duos
annos, & menses præterea septem: à Troia capta, mille sex
centos & octoginta sex annos, & menses septem.

Iste Athanasius patriam habuit Epidamnium, quæ iã Dyr-
rhachium nuncupatur: ac non imperium solum Zenonis,
sed etiam eius uxorem sibi comparauit: & primum Longi-
num fratrem Zenonis officio fungentem Magistri, quæ ve-
rustiores præfectum ordinum aulicorum vocabant, mittit
in patriam: multisque alijs postea Isauris idem postulanti-
bus, ad suos reuertendi concessit potestatem.

*De Anastasio imperatore, qui cum nouare quic-
quam in ecclesiæ statu noluerat, ecclesiæ tum pla-
gis innumeris afflictæ sunt, tum complures ob id
episcopi eiectione. Caput XXX.*

Iste Anastasius, pacis studiosus, cum in rep. tum maxime
in ecclesiæ administratione nihil omnino rerum noua-
rû moliri voluit: imò verò oïbus modis elaborauit, vt
tû ecclesiæ sanctissimæ ab oï tumultu & perturbatione va-
carent, tum omnes, qui ipsius parebant imperio, summa
tranquillitate fruerentur, omni contentione & discordia
ex rebus tam ecclesiasticis, quàm ciuilibus prorsus sublata.
Quod autem ad concilium Chalcedonense attinet, illud
id temporis neque palam in ecclesijs sanctissimis prædica-
tum fuit, neque ab omnibus reiectum. Nam singuli ecclesi-
arum præsides, pro suo arbitratu, in ea re egerunt. Atque
vt nonnulli decretis in eo concilio editis firmæ & constan-
ter adhæserunt, & ne syllabam de rebus in illo definitis re-
mittere, imò verò ne literæ mutatione admittere voluerûnt,
quin etiam ab illis, qui eiusdem decreta repudiabant, ma-
gna cum animi confidentia refugerunt, recusaruntque pe-
nitus cum illis communicare: sic alij non solum illud
concilium, & eius decreta reiecerunt, verum etiam tum
illud, tum Leonis de fide decisionem damnarunt anathe-
mate. Alij verò epistolâ Zenonis de concordia mordicus

reuerere, idq; cum inter se utrū vna, an duæ sint in Christo naturæ, grauitèr dissiderent. Ac pars eorum ipsa literarum compositione decepti sunt: pars ad pacem se magis inclinauerunt: vsque adeo ut omnes ecclesiæ in separatas factiones diuiderentur, & earum præsidēs inter ipsos minimè communicare vellent. Vnde plurimæ dissentiones tum in Oriente, tum in Occidente, tum in Libya ortæ sunt, dum episcopi Orientis neque cum episcopis Occidentis, neq; cū episcopis Libyæ, neque ipsi vicissim Orientalibus in gratiam reduci poterant: sed res ad maiorem absurditatem in dies prolapsa est. Quippe antistites Orientis, nec secum ipsi communicare voluerūt, nec Europæ præterea, & Libyæ episcopi, nedum cum exteris. Quas res cum Anastasius imperator animaduerneret, episcopos, sicubi eos nouis rebus studentes, aut quenquam præter consuetudinem illorum locorum, in quibus ætatem degebat, concilium Chalcedonense prædicantem, aut idem ipsum damnantem anathemate comperiret, exturbauit. Ac primum Euphemium, ut suprâ scripsi, eiecit Constantinopoli: deinde Macedonium: cui successit Timotheus: Antiochia porro Flavianum expulit.

Monachi Palestinæ ad Alcisonem de Xenaja monacho, & alijs quibusdam epistola. Cap XXXI.

AT qui sunt literæ de Macedonio & Flauiano à monachis Palestinæ ad Alcisonem his ferè verbis scriptæ. Cum Petrus exiisset de vita, Alexandria, Aegyptus, & Libya inter se denuo dissidere cœperunt: reliquæque partes versus Orientem contra se ipsæ digladiari: quandoquidem ecclesiæ versus Occidentem, non alia conditione cum illis communicare volebāt, nisi præter Nestorium & Eutychem, & Dioscorum, etiam Petrū cognomine Mongum, & Acacium anathemati addicerent. Itaque cum ecclesiæ totius orbis terrarū hoc loco crāt cōstitutæ, fautores Dioscori & Eutychem fuere ad minimum plane numerū redacti. Ac cum parum abesset, quin fuissent funditus à terra sublati, adeo ut non amplius inter homines versarentur, Xenajas quidam, à Deo reuera ζένοϛ, id est, peregrinus, nescio quid apud animum proponens, aut quas